

זבחים צד

וּיקרא פרק ו

(יז) וידבר ה' אל-מֹשֶׁה לאמר:

(יוח) דְּבַר אֱלֹהֵיהֶן וְאֶל־בְּנֵי לֵאמֹר זֹאת תִּזְכֹּר הַחֲטָאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִּשְׁחַט הַחֲטָאת לִפְנֵי ה' קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא:

(יט) הפהו המחטא אתה לאכלנה במקום קדש ותאכל בתצר אהל מועד:

(כ) כָּל אִשְׂרָיִיגַע בְּבִשְׂרָה יִקְדָּשׁ וְאִשֶּׁר יִזָּה מִדְּמָה עַל־הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזָּה עָלֶיהָ תִּכְבֹּס בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ:

(כא) וּכְלִי־חֶרֶשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁלְבּוּ יִשְׁבֵּר וְאִם־כִּכְלִי נִחַשְׁתָּ בַשִּׁלָּה וּמִרְקָה וּשְׁטָף בְּמַיִם:

(כב) פִּלְזֹכֶר בַּפְּהָנִים יֹאכֵל אֶתְּהָ קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא:

(כג) וּכְלִחְטָאת אִשּׁוּר וַיֵּבֶא מִדְּמָה אֱלִיאֵהֶל לְמוֹעֵד לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ לֹא תֹאכַל בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹף:

משינה	משינה בשבת	רב חייא בר אשי
ניתז על העור, עד שלא הופשט - אינו טעון כיבוס, משהופשט - טעון כיבוס, דברי רבי יהודה; רבי אלעזר אומר: אף משהופשט.	היתה עליו לשלשת - מקנחה בסמרטוט, היתה של עור - נותן עליה מים עד שתכלה!	זימנין סגיאיין הוה קאימנא קמיה דרב ושכשיכי ליה מסאניה במיא
כן	לא	לא
עור בר כיבוס? אבוי	אחרים אחרים אומרים: הבגד והשק והעור מכבסו, והכלי מגררו	רבנן הבגד והשק מכבסו, הכלי והעור מגררו
רבא	קושי על אבוי: ומי איכא למאן דאמר עור לאו בר כיבוס הוא? והכתיב: והפדף לו חלה' לו הצרב לו כל כלי הצור אער תכסס! (נגעי בגדים)	
רבא	רכין (הפסוק בנגעי בגדים)	קשים (ומחלוקת רבנן ואחרים בקשים)
רבא	קושי על דברי עצמו: ניקו נימא ליה לקרא דכי כתיבן ברכין כתיבן, מי לא עסקינן בכלי אכסלגיא הבאים ממדינת הים, וקאמר רחמנא: ניבעי כיבוס? תירוצ : צרעת כיון דמגופיה קא פרחא, מחלחלא ליה ומשווי לה רך	
רבא	עוד קושי על דברי עצמו: כרים וכסתות דרכין נינהו, ותנן בשבת: היתה של עור - נותן עליה מים עד שתכלה! תירוצ : אלא אמר רבא: כל כיבוס דלית ליה כיסכוס לא שמייה כיבוס (מה דמדובר במשנה בשבת לא באמת כיבוס).	
מסקנה של רבא	עור רך עם כיסכוס (שפשוף)	עור רך בלי כיסכוס (שפשוף)
		שכשוד אין, אבל כבוס לא! • אי ברכין וכדברי הכל • אי בקשין וכאחרים